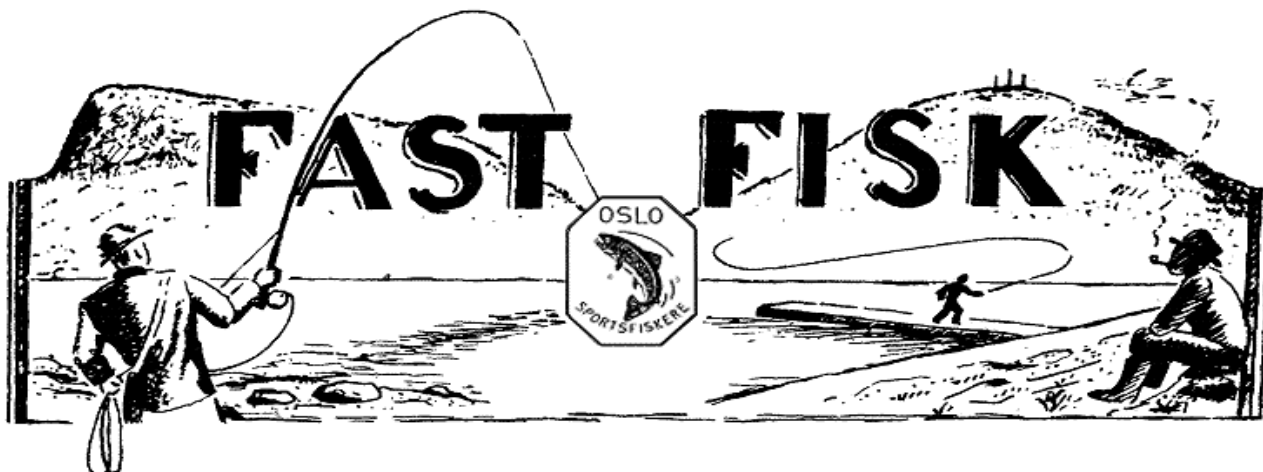

Nr 2

Medlemsblad for Oslo Sportsfiskere

September 2020

Erik Andersen med noen flotte ørreter fra Hemsedalsfjella i år

OSLO SPORTSFISKERE (www.oslosportsfiskere.no)

Postboks 989 Sentrum, 0104 Oslo, Bankkonto. 5001.06.26096
e-post: post@oslosportsfiskere.no , Orgnr.: 885004822

STYRET fra mars 2020			
Funksjon	Navn	Adresse	Mobil / tlf.
Formann:	Geir Granli	Seljeveien 5, 0575 Oslo geir.granli54@gmail.com	90953450
Nestformann:	Morten Løken	Løkkaskogen 8C, 0773 Oslo jml@fbda.no	92642332
Sekretær:	Viggo Kristiansen	Levrevn. 1, 1346 Gjøttum Viggo.kristiansen@gmail.com	97515127 67545921
Kasserer:	Tore Austang	Østensjøveien 81 A, 0667 Oslo to-austa@online.no	96045615
Styremedlem	Simen Corneliussen	Amtmann Meinichs gate 3, 0482 Oslo djnemis@gmail.com	93267103
Styremedlem	Erik N. Andersen	Hasleveien 41b, 0575 Oslo eriknandersen@hotmail.com	95223194 22354800
Styremedlem	Geir O. Tidemandsen	Rødbergveien 88D, 0593 Oslo, geirtide@gmail.com	48135520
Suppleant:	Harald Oterholt	Mago, Nordmarka Harald@techdev.no	97117188
Suppleant	Kjell Grønningen	Ekebergveien 19 Q, 0196 Oslo kjellgr@gmail.com	91532633
Suppleant:	Joseph Gia Huang Vu	Olav Aukrusts vei 8, 0785 Oslo Giahua01@gmail.com	91606452

UTVALG

Møteutvalg: Erik Andersen, Geir Granli, Viggo Kristiansen
Turutvalg: Faste turer (Geir Granli, Simen Corneliussen)
OFA-oppmann: Erik Andersen
FastFisk red.: Stein Wines email: stein-wi@online.no
Web.red.: Geir Granli, Geir Gundersen - Harald Hovde red. isfiskesider
Vaktmestere dammen: Stein Wines, Geir Tidemandsen
Ungdomsutvalg: Simen Corneliussen,

REVISORER

Tore Raaer,

REGNSKAPSFØRER

Stein Wines

VALGKOMITE

Styret (supplert av Geir Gundersen)

CASTING-STYRET (fra mars 2020) Geir Granli (leder), Viggo Kristiansen, Dan Otto Isachsen,

Formannen har ordet

For en merkelig og uvirkelig vår – sommer og høst.

Vi hadde store planer for denne sesongen med fluekastekurs og mye aktiviteter, men så kom corona og velte alle planer om ferier og fisketurer.

Vi måtte tenke nytt hele nasjonen, men nå ser det litt bedre ut uten at alvoret i pandemien på noen måte er over. Det positive er at vi har fått mer trening i å håndtere smittevern.

Vi måtte avlyse alle fluekastekursene i april og mai – og en happening for

Ørretklubben. Dette har vi nå søkt kompensasjon for inntektsbortfallet – så vi må vente og se.

Dammen har vært forholdsvis godt besøkt i hele sommer og vi har fått noen nye medlemmer – så det er positivt. Heldigvis driver vi med en utendørsaktivitet, som gjør det enklere å holde avstand.

Så vi har vært på laksefiske i Orkla i to omganger med tre fine lakser på land og flere mindre. Den største ble tatt av Harald Andersen på 7,9 kg.

Tidligere formann Jan Johnsen gikk bort på senvinteren. Han har testamentert en betydelig sum med penger til Oslo Sportsfiskere som er øremerket til fiskekultiveringstiltak. Mer detaljer kommer når vi vet sluttsummen og mandatet for tildeling/regler.

Vi lyser fred over Jans minne – se egen omtale i bladet.

Nå står årets harrtur for døren og NM i Fluekasting på Holmendammen.

Vi ses plutselig med ei fluestang i hånden.

Geir Granli , leder

Klubb-møter høst 2020 / vinter 2021

Foreningen går for tiden på sparebluss grunnet Corona-situasjonen. Ingen møter er fastsatt den nærmeste tiden. Grunnen er at begrensninger på 20 personer i god avstand rammer oss. Spesielt på Tåsen, som er et seniorsenter. Der hevdes regelverket strengt.

Endringer kan komme fort og man bør følge med på nettsidene våre og tilsendt e-post for å fange opp aktiviteter i tiden frem mot jul og neste år.

Styret håper å få avviklet et auksjonsmøte med det materialet vi nå sitter med etter Per Sletten og Jan Johnsen, men det krever spesielle rammer. Kanskje blir det et digitalt møte med en digital katalog som grunnlag.

Andre aktiviteter i høst.

Klubbmesterskap fluekasting 2020 er avlyst.

Harr-tur helgen 18.-21.september.

Dette er i skrivende stund gjennomført. Påmelding til Geir Granli eller på post@oslosportsfiskere.no sto i god tid på nettsidene. Artikkel om turen kommer i neste nummer av FastFisk !

Holmendammen

Det har vært aktivitet på Dammen i hele sommer og fortsetter i høst. Det er stadig folk på Dammen fra 11-tiden lørdager. Tirsdagskveldene holdes i hevd inntil solen går ned og mørket siger på. Godt å se at medlemmene vil kunne treffes på Dammen i disse tider.

NM fluekasting m/Castingforbundet (på Dammen) 26-27.9

Forbundet prøver igjen som så mange andre tidligere år å arrangere NM på Dammen. Med vår hjelp. Styret jakter etter hjelpere til både dommerfunksjoner og Catering-aktiviteter i bua.

Årsmøte Oslo Sportsfiskere pr e-post Oslo sentrum 7. mai 2020

På grunn av koronapandemien og møterestriksjoner ble det tillyste årsmøtet på Tåsen seniorsenter 19. mars utsatt. I stedet ble møtet avviklet pr **e-post** på et kontor i Oslo sentrum 7. mai der styret satt samlet. Det var lagt opp slik at medlemmene fikk 60 sekunder på seg til å komme med spørsmål/innsigelser mellom hver sak på dagsordenen. Dersom ingen benyttet seg av denne muligheten, ville forslaget bli ansett som vedtatt. 15 av OS-medlemmene var pålogget og deltok i forhandlingene. Etter noen digitale problemer i innledningen ble årsmøtet greit avviklet.

a) Konstituering

- Innkallingen godkjent
- Dagsordenen godkjent
- Geir Granli ble valgt til dirigent/ordstyrer
- Geir Granli og Stein Wines ble valgt til å underskrive protokollen.

b) Årsberetning

En fyldig årsberetning for virksomheten i 2019 var tatt inn i Fast Fisk nr. 1, 2020. Aktivitetsnivået i foreningen er høy. Det ble gjennomført tre fulltegnede kurs i fluekasting; i tillegg et eget kurs for ungdom. Oppslutningen om medlemsmøtene var god. Samtidig har deltagelsen på foreningens seks fisketurer i 2019 også vært god. Det ble registrert en økning i antall medlemmer i 2019, 237 medlemmer mot 228 året før.

Årsberetningen ble enstemmig vedtatt.

c) Regnskap

Inntektene i 2019 beløp seg til 222450 kroner, utgiftene til 212152 kroner. Dette ga et driftsresultat på 10298 kroner. Det kom inn et spørsmål om hva som er årsaken til overskridelsen på post 306 på vel 22550 kroner. Formannen opplyste at dette skyldtes utgifter til dugnad, rørleggerarbeid ved bua m.v.

I balansen går det fram at sum egenkapital og gjeld økte med vel 10.000 kroner, fra vel 930.000 til vel 940.000 kroner. Det ble heller ikke i 2019 foretatt avskrivninger på Holmenbua. Foreningens økonomi er god.

d) Innkomne saker

Styret hadde innstilt på å utnevne Jan Johnsen til æresmedlem post mortem. Årsmøtet sluttet seg enstemmig til dette.

e) Kontingentandel

Vedtatt uendret (*her kan kanskje Stein føre inn de konkrete satsene*)

Års-satsene er dermed som følger nedenfor. Brorparten av dette går direkte til NJFF og Fylkeslaget. Årlig kontingentsats øker fordi NJFF øker sin del.

Hovedmedlem :	kr. 840
Barn- og ungdomsmedlem	kr. 385
Pensjonist/Ufø-re-medlem:	kr. 535
Ektefelle/Samboer:	kr. 295
Sidemedlem:	kr. 295

g) Valg

Formann:	Geir Granli (valgt for 2 år)
Nestformann:	Morten Løken (ikke på valg)
Sekretær:	Viggo Kristiansen (ikke på valg)
Styremedlemmer:	Tore Austang (ikke på valg) Simen Corneliussen (gjenvolgt for 2 år) Erik N. Andersen (gjenvolgt for 2 år)
Suppleanter:	Kjell Grønningen (gjenvolgt for 1 år) Joseph Gia Huang Vu (gjenvolgt for 1 år) Harald Oterholt (ny, for 1 år)
Rådsmedlemmer:	Knut Vadholm (2020-2022) Geir Tidemandsen (2020-2022)
Valgkomite:	Geir H. Gundersen og styret
Revisor:	Tore Raaer
Regnskapsfører:	Stein Wines etter avtale med styret

Påtegning fra protokollsignatør Stein Wines :

Styremedlemmer i Sportsfskernes Castinggruppe forblir uendret fra forrige år, Geir Granli, Viggo Kristiansen, Dan Otto Isaachsen.

Etter valget er rådets sammensetning slik:

2020 – 2022 **Knut Vadholm / Geir Tidemandsen**

2018 – 2021 **Odd Eriksen / Per Karlsen**

2017 – 2020 **Harald Hovde / Stein Wines**

Odd og Per, Stein og Harald sitter sine valgperioder ut (4 år), mens Knut og Geir er de som har påbegynt 3-års sykluser. Det blir altså en viss overlapp fortsatt i 2 år inntil alle 6 er over på 3-års sykluser.

OFA Årsmøte- 2020

OFA's årsmøte 2020 ble avviklet 18. juni på Haraldsheim. Opprinnelig var møtet berammet til en utendørsaktivitet i mars grunnet Corona-restriksjonene. Da restriksjonene ble lempet på ble møtet utsatt til å kunne gjennomføres omtrent normalt. Med avstand og Antibac mv.

Det var knyttet stor spenning til møtet siden konflikten mellom styret og organisasjonen ikke var løst som håpet. Det betød at gammelt styre sto for fall.

Gjennomføringen av alle punkter ble gjort i en ryddig og grei tone etter at Amund Alm (konstituert styreleder etter at Emil Andre OS trakk seg fra vervet før jul 2019) innledningsvis hadde redegjort for konfliktenes vesen. Han pekte spesielt på styrets ansvar for å kunne fornye administrasjonen og samtidig måtte ta vare på de ansatte og

ledelse ved konfliktfylte situasjoner. Han mente at styret hadde gjort hva de kunne gjøre, ikke minst ved å engasjere en person med spisskompetanse i konflikt-håndtering.

Freddy Wingeng, leder av valgkomiteen og sentral person i frivillighets-apparatet, redegjorde i detalj for hendelsesforløpet fra før – under og etter ansettelsen av ny daglig leder for OFA-administrasjonen. Altså fra 11.4.2018 da Bjørn Torp sa opp sin stilling etter 14 år, til 1.1.2019 da Finn Hungerholdt tiltrådte som ny leder og videre frem til 13.12.2019 da det ble endelig klart at det ikke var mulig å samle partene til en løsning av konflikten som oppsto i januar 2019. 1.6.2020 var konflikten fortsatt ikke løst, noe som måtte få konsekvenser for styret.

Ved valg til nytt styre fremla valgkomiteen sitt forslag til nytt styre som innebar endringer på alle plasser med Wingeng selv som foreslått leder.

En fraksjon som støttet sittende styre presenterte sitt eget forslag med Amund Alm som leder. 4 på fraksjonslisten var også med på valgkomiteens liste.

«OS-benken» på OFA årsmøte

Valget ble gjennomført ved å velge styreleder først. Freddy Wingeng ble

valgt fremfor Amund Alm. Alle de neste plassene ble valgt en ad gangen med utgangspunkt i valgkomiteens liste og spørsmål om motkandidat fra fraksjonen.

Etter valget ser OFAs styre ut slik som presentert nederst på denne side.

Oslo Sportsfiskere har fått med Harald Oterholt og Bjørn Torp i styret. Begge meldte seg inn i OS i januar 2020. I tillegg er vår nestleder i klubben Jens Morten Løken også med som 1. varamedlem.

Vi krysser fingre for at nytt styre finner en ny løsning på OFA-konflikten. Vi merker oss Freddys ord om at de ønsker alle med videre så sant man finner et levelig samarbeids grunnlag.

OFA-styret fra 18.6.2020

Funksjon	Navn	Org	Periode	Tid
Styreleder	Freddy Wingeng	Oslomarka jff	2020-2021	1 år
Nestleder	Atle Skattebøl	Bærum jff	2020-2022	2.år
Styremedlem	Harald Oterholt	Oslo Sportsfiskere	2020-2021	1.år
Styremedlem	Henrik Sele	Solemskogen jff	2020-2022	2.år
Styremedlem	Kjetil Langgard	Nordstrand jff	2021-2021	1.år
Styremedlem	Bjørn Torp	Oslo Sportsfiskere	2021-2022	2.år
1. varamedl.	J. Morten Løken	Oslo Sportsfiskere	2020-2021	1.år
2. varamedl.	Bjørnar Solberg	Oslomarka jff	2020-2021	1.år
3. varamedl.	Inger M. Berling	Rogaland & Stavanger jff	2020-2021	1.år

Klubbmøte 23.1.2020 (Tørrfluefiske etter laks)

Årets første møte samlet 34 av foreningens medlemmer.

Trekkplaster var Arvid Syslak, opprinnelig fra Brummundal som flyttet til Alta i 1970 og ble storfisker etter laks i Finnmark.

Han startet sitt fiske med enhånds fluestang etter ørret og røye i Reisaelven og Nordreisaområdet. Tok sin første laks i 1980 på enhåndsutstyr. En 10 kilos laks ! Siden var han frelst for laks og fortsatte med enhåndsutstyr, Tok sin første laks med tørrflue i 1982 og fortsatte med tørt.

Foredragsholder med en sine store laks!

Arvid øste av sine opplevelser med tørrfluefiske i Finnmark gjennom mange år. Han mangler ikke erfaring. Finnmark har 98 anadrome

elver fortalte Syslak. Han mente vel inklusive sideelver. Tana alene har 35 sideelver med ulike genetiske laksearter. I 2019 fisket han i mange av dem i hele 10 uker. Snakk om fiskeferie fra Brummundal som han flyttet tilbake til omkring 2005 (så vidt vi oppfattet).

Arvid hadde meninger om såkalt «kulturhistorisk fiske» som han mente var metodikk for rovfiske. Han nevnte eksempler fra sideelver til Karasjokka hvor rovfiske truer med å desimere laksen i disse elver.

Han kom inn på når, hvor og hvordan man fisker tørt. Kort oppsummert benytter han personlig en 10 fots stang med krokstørrelse 6-8 og floating WF-snøre. Snelle med minst 150m line. Altså en kraftig enhåndsstang. Solbriller er et must for å kunne lete opp fisken.

Tørrfluefiske (dead drift) er best egnet når det er varmt og sol og lite vann. La flua flyte fritt parallellt med elven uten drag og med kroken stående rett. Spesielt i de nordligste farvann med grunne og klare elver er dette effektivt. Her er fisken vant til å ta til seg føde i form av smolten (lokal mat) som i nordlige strøk står dobbelt så lenge i elvene enn i sørlige strøk. Derfor tar den også på tørrflue. Om lag 40% av laksen gjør det mente han.

Syslak var innom historien bak tørrfluefiske. Arvet fra de engelske

«lakselorder» som fra ca. 1909 begynte med tørrflufiske i kalk-elevene sør i England. Canadiere var allerede i 1915 – 20 på tørrfluefiske i NordNorge. Storbustede fluer var melodien.

En foregangsmann med tørrt var Lee Wulff (1905 – 1991) fra Alaska som i 1933 tok sin første laks på tørrflue på New Fundland. Han oppfant fiskevesten, trodde på catch & release , skrev boken «The Atlantic salmon» i 1958 og laget tidlig sine egne tørrflueserier.

Arvid er (som mange av oss) mest glad i villmarksfiske. Dvs. alene på tur med telt eller gapahuk lengst mulig vekk fra folk. Han går gjerne 4 -5 timer for å unngå folk.

Han avsluttet med sin personlige fiskerekord. 18 laks på en dag, 9 over 5 kilo. Dette etter en regnværs dag. Det aller meste gikk naturligvis ut igjen.

Mange hørte på Sylak på Tåsen

Klubbmøte 6.2.2020 (Samtale og Info-møte)

Dette skulle være et auksjonsmøte med en rekke godbiter etter Per Sletten. Men grunnet et omfattende arbeid med katalogen og med utsikter til utstyr også fra Jan Johnsen ble auksjonen utsatt. Den gjennomføres forhåpentlig før desember-2020.

Isteden ble det en forhånds-presentasjon av 99 items etter Per Sletten. 14 tilstedeværende fikk se materialet digitalt. Materialet blir lagt ut etter hvert på nettsidene våre og pr e-post også til andre foreninger.

Vi fikk også informasjon fra styret som nå snuser på muligheten for leie av hytte og fiskeområder på Åremål. 2 konkrete områder er valgt å se nærmere på. Ett ved Flesberg og ett i Rendalen. Vi venter i spenning på resultatet.

Aktiviteter på Dammen etter 12.3

12.3 mars stengte Norge da Coronaviruset (Covid -19) ble erklært Pandemi av WHO.

Trist, uvirkelig og utfordrende for oss alle. 100 år etter Spanskesyken får også vår generasjon en tankevekker og et slag i ansiktet vi får problemer med i lang tid. Hva med foreningen vår ? Hva gjør vi nå ?

Som alle vet har bortimot alt av sosiale aktiviteter smuldret bort. Folk går turer ute, er permittert fra jobb eller har hjemmekontor. Noen restriksjoner er lempet på men vi er alle usikre på hva vi kan vente oss i fortsettelsen.

På Dammen ble alle ordinære kurs naturligvis avlyst. Styret har dog søkt om inntekts-kompensasjon, men de gode etter-effekter av aktivitetene er jo mistet. Imidlertid har de trauste travere på Dammen fortsatt å dyrke fellesskapet på tirsdager og gjerne på lørdager.

La det dog være nevnt at det ble holdt et privatkurs for en engere krets av «Ørretklubben» den 11.6. Ikke mange med, men dog. Hyggelig vennetjeneste for en gammel konkurrent til Oslo Sportsfiskere. De startet opp allerede i 1924, da de fikk signert avtale med Løvenskiold om fiskerett i Nordre Heggelivann med Skamrek.

Red.

Blir det auksjonsmøte i høst eller til vinteren blir dette et av objektene som ikke er fiskeutstyr !. Akvarell malt av vår gamle storfisker og idrettsmann, salige Bjarne Fenn. Du kan bli eier allerede nå for kr. 500.- Henvendelse Johan Grønning – 92239408.

DAMER – VI VIL HA DAMER

Et lite hjertesukk fra Jens Morten Løkens

Jeg sitter og hører på et foredrag om tørrfluefiske etter laks i foreningens regi. Jeg fulgte intenst med. Etterhvert som den ellers dyktige foredragsholderen begynte å bevege ned i oppbygging av fluer og hvilken del av pelsen på isbjørnen og apekatten som var egnet best til hans favorittflue datt jeg ut. Jeg gjør ofte det og da begynner jeg å tenke på andre ting. Tankene begynte å fly.

Jeg så meg rundt. En gjeng med middelaldrende herrer og noen, ganske mange faktisk, gamle herrer.

Foredrag hos Grenland Sportsfiskere, november 2010 (Foto: Terje Christiansen)

(Bilde fra en tilsvarende gjeng, red,)

Hvor er damene? Ikke en eneste en. Tankene flyr videre.

Er vi blitt som en gammeldags engelsk herreklubb, kun for medlemmer av den ene kjønnet. Eller som The Flyfishers club i London som er en herreklubb grunnlagt i 1884. Prins Charles er

æresmedlem og alle fluefiskere med stamtavlen i orden er medlem. Man melder seg ikke inn, man blir anbefalt må vite, og det forventes nok at man kommer fra et møblert hjem med evne til dannet håndtering av bestikk. Du kan se for deg lokalene: lukten av nysmurt mahogni knirking av gammelt lær fra klassiske britiske møbler, i et bibliotek med all verdens fiskelitteratur. Diskret, lydløse tjenere som kommer bærende med gammel vellagret singlemalt før middagen skal inntas. Vinkjelleren skal være bra, men som sagt ingen damer. De har selvfølgelig bare adgang til spesielle arrangementer som dog ikke inneholder lunsj eller middag. Da den nye likestillingsloven ble vedtatt i England i 2010, dukket det opp et problem. Bare delvis adgang for damer var i strid med loven. Advokaten ble kontaktet og gav følgende råd: Ingen arrangementer for damer overhode. Da er man innenfor lovens bokstav. Slik ble den saken løst !

Den store saken fra denne arkaiske klubben er dog den store nymfestriden fra slutten av nittentredve-tallet. Mange har sikkert hørt og lest om den. Det klassiske fisket var naturligvis oppstrøms fiske med tørre fluer. Det var det som gjaldt i de britiske kalkelevener. Ett av medlemmene i klubben, E. M. Skues begynte imidlertid tidlig på nittenhetallet å eksperimentere med nymfefiske i de tradisjonelle elvene. Han gav også ut bøker om dette. Det skulle man imidlertid ha seg frabedt i The Flyfishers Club. Man fisker med tørr flue oppstrøms. Basta.

Hører du formann Granli: nymfefiske er en uting. Det bedrives i hovedsak av østeuropeere som også har hang til andre brutale fritidsaktiviteter som håndball etc. Nymfefiske foregår ikke i tweeddress.

Skues gav seg ikke og diskusjonen i klubben var heftig og til tider amper. I februar 1938 kulminerte det.

George Edward MacKenzie Skues, oppfinner av nymfiske (Wikipedia)

For å sette det i et tidsperspektiv. På dette tidspunktet sto Europa i brann. Den spanske borgerkrigen raste, Hitler hadde tatt kontroll over hæren og anschluss var nær foretåående. Jødene ble forfulgt i Tyskland og Østerrike. På «Eviankonferansen» diskuterte det internasjonale samfunnet utfordringen med strømmen av jødiske flykninger fra disse to landene. USA ville ta imot 27000 flykninger. Den dominikanske

republikk tilbød å ta imot 100 000 mens Australias representant uttalte følgende: «Vi har ikke et rasproblem og er derfor ikke interessert i å importere et.» I Norge drev vi med vårt. I tillegg til å bygge med forsvaret, åpnet vi 9 jernbanestasjoner dette året. Klingenberg kino ble innviet og første utgave av tegneserien «Smørbutikk» ble utgitt.

I skyggen av disse verdenshendelser var medlemmene i The Flyfishers club opptatt av om man skulle akseptere medlemmenes bruk av nymfer når man fisket i kalkelvene. Det var gutter med riktig fokus.

Denne kalde vintermåneden i februar 1938 satte de to fraksjoner seg stevne og gjennomførte den store nymfedebatten.

Tørrfluefiskerne som sverget til Frereric M. Halfords lære som blant annet var nedfelt i hans bøker «Floating flies and how to dress them» og «Dry fly fishing in theory and practice». Her snakker vi om tørrfluebibler. De var representert ved sir Joseph Ball som i hovedsak argumenterte med at selv om nymfefisket var effektivt, var det uetisk og så ille for kalkelvene at et forbud var på sin plass.

Nymfefiskerne som var representert ved selveste G.E. M. Skues, som prosederte på at å kun tillate det dogmatiske tørrfluefisket begrenset mulighetene når nymfer var en mer egnet metode.

Selv om ingen, som nevnt, benektet at nymfefisket var med effektivt stemte

flertallet av medlemmene for tørrfluefiske i britiske kalkelver og ekskluderte alle andre metoder.

Skal vi være en slik gjeng. Nei - hos oss skal det være plass for alle typer fluer, jigg, sluk og alt som tar fisk.

Og vi vil ha damer. Store damer, små damer, unge damer og ikke så unge damer. Apropos damer. Det er dessuten ikke sjelden at damer får større fisk enn gutta.

Når det oppstår må jo vi herrer finne en årsak til det. Hvorvidt slutningen nedenfor kommer fra herrene i The Flyfishers club har jeg ingen dekning for å hevde, men det skulle ikke forundre meg.

Det hevdes altså at da man begynte å lete etter årsaken til at damer fikk større og flere fisk enn herrene, var det en

luring som mente å ha svaret. «Damer skiller ut et feromon som lokker fisken. Et feromon herrer ikke har».

Hva gjør man da som herre. Man binder en flue ispedd kvinnelige kjønnsår. Det er ikke ført noen videnskapelige bevis for at dette gir bedre resultater, men dette ble forsøkt og noen hevder at det gir resultater. Kjønnsår fra Afrika er best. Det selges fortsatt under disk i spesialforretninger i England.

Jeg anbefaler at man holder fast ved teorien om kvinnelige feromoner, hvis man skulle være så uheldig å havne i en situasjon der en dame får større og flere fisk enn deg selv.

Man altså; vi vil ha damer i foreningen. Mange damer, men fluebindermateriale, - det har vi selv.

Dame med familie kan skues på Dammen (red.)

Vesleflåtan forsommeren 2020.

Når enden er god, er allting godt.... Er det ikke det det heter? Dette handler om enden, fortoms enden altså. Vi har jo hørt 1000 ganger, at det vi har ytterst på snøret, må sjekkes før vi begynner fiske. Denne lille pussigheten skjedde meg på en av mine oppsyn/fisketurer... på Vesleflåtan i begynnelsen av juli.

For de som ikke kjenner til vannet, er det et forholdsvis stort vann på Krokskogen. Hører til Langlivassdraget, nr. to etter Storflåtan. Mange fine odder og vikar. Det var litt ruskete vær med vind denne dagen, så jeg hadde en Streakin Caddis ytterst på fortommen. Jeg fisket fra båt. Nesten midtfjords, utenfor min favoritt bukt, gikk det på en brukbar fisk.... Kommet nesten inn til båten, gjort håven klar, skjedde det som vi alle har opplevd --- de som sier noe annet juger. Fisken gikk. Slakt snøre. Jeg sjekket fortommen nøye. Det var en liten krøll i enden. Da er det knuten som har gått opp, det er i alle fall min erfaring.

På med ny caddis. Rodde videre, prøvde andre plasser. Fikk noen fisker, både sik, abbor og ørret. Var i land med kaffe og mat, det må man jo også ha innimellom slagene. På denne tiden, forsommeren (vulgata), er det min erfaring at du kan få alle sorter på flue

her oppe. I år var det sporadisk vulgataer å se. Da blir det ofte liv...

På tilbaketuren fisket jeg på mine favoritt plasser igjen. Midtfjords ved den store Vika, prøvde jeg igjen. Ny fisk går på. Pen ørret ser jeg. Denne gangen havner den i håven. Jeg kroker av caddisen, sitter med flua i hånden, ser ned på fisken. Der sitter jo flua i munnviken på ørreten. Men jeg har jo flua i hånda, ser jeg syner eller ?? Etter noen sekunder skjønner jeg at jeg har fått samme fisken jeg mistet for ca. 3 timer siden... Nøyaktig samme caddis, helt sikker, for jeg binder dem selv. Se bilde. 2 helt like fluer i kjeften på ørreten. Da lurar jeg på hvem som er dumtest, fiskeren med dårlig knute, eller fisken med for stor appetitt og dårlig hukommelse ??

Såne små hendelser, (store for oss sportsfiskere) setter en ekstra spiss på tilværelsen og blir fortalt gang på gang til det kjedsommelige for de som må høre på. Å treffe på samme fisken på det store vannet flere timer etter, må jo

være litt flaks for meg og uflaks for fisken.....NB. Dette er ingen søknad om Storjagerordenen, den har jeg fått for mange år siden.

Erik N.A.

Flue på Metli (2020)

Rundt 20 OS-medlemmer har fisket på Metli-valdet i Orkla de tre siste sesongene. Fangstene har ikke vært store. Men denne gang var det Harald Andersens tur til å ta en fin laks (7,9 kg). I tillegg kom det også noen smålaks på land.

Valdet starter med et brekk øverst, men ikke mange meter lengre ned strupes strømmen inn, og elva renner hurtig og stri mer enn hundre meter nedover. Siste del av valdet blir strømmen igjen roligere. Fiskeren møter så en ny brekk-kant der all fisk som skal oppover i Orkla, må passere.

Et spørsmål som kan kverne i uker og måneder etter at fisket er avsluttet, er: Hvordan fisker man mest effektivt på et vald som dette?

Sikkert er det at fisket, særlig i den hurtigstrømmende kanalen, med stein og strømvirvler, byr på spesielle utfordringer. Her må det da være en del standplasser! Men det er fort gjort at

flua, særlig med bruk av flyteline, presenteres for høyt og for fort.

Så vidt jeg forstår ble det tatt 15 storlaks (7 kg >) på Metli-valdet i år. Ni ble tatt på mark (60 prosent), 4 på sluk (26,7 prosent) og 2 på flue (13,3 prosent). Fakta taler for seg, men betyr dette at sluk og mark **<i og for seg>** er så overlegent mer effektivt enn flue?

Orkla-laks (Foto Geir Granli)

Sluk / mark bedre enn flue ?

Dette kan en gruble over lenge. En forskjell som kan spille inn, er at sluk og mark gjør det lettere å fiske saktere og nærmest subbe agnet over fiskens standplasser, særlig der strømmen er stri. Det er fristende å anta at dette kan

gjøre det lettere å provosere sølvet i vannmassene. Men her kan de nye snørene fra Guideline, LTS, Next Cast, Rio m. fl., med et vell av synkegrader, forhåpentligvis hjelpe. Det er dog mer utfordrende å håndtere et synkesnøre enn flyt. En viktig årsak til at vi ofte velger det enkleste?

En opplevelse som skjedde på et annet vald i Orkla i sommer, viser hvor viktig det er å fiske variert. Elva hadde steget betydelig, jeg hadde fisket over den øvre del av valdet to-tre ganger, uten kontakt med fisk. Det blå intermediate-snøret fløyt høyt og fort i overflata. Tiden var inne til å prøve et synk 1-3-5.

Jeg satte meg fast flere ganger, men etter kort tid tok en skikkelig storlaks. Denne gang hadde skytelina kveilet seg rundt håndtaket på snella, dermed var den moroa over.

En kan naturligvis ikke vite dette sikkert. Jeg fikk fornemmelsen av at fisken hadde stått der hele tida, men tok fordi jeg fisket dypere. Denne fornemmelsen har ikke forlatt meg. I alle tilfeller kan tanker om hvordan ting kan gjøres annerledes hjelpe en til å holde koken og se framover med forventninger til neste sesong.

Viggo Kristiansen

.....

2020 har vært et merkelig år.

Av Kjell Grønningen

Koronoaen kom og dermed ble jeg som så mange andre permittert fra jobben. Fikk ikke så mye nytte ut av det reint fiskemessig i mars, men i april var det endelig åpent vann igjen og fisketurene kunne begynne. Tre uker før det som er vanlig.

I Østmarka, nærmere bestemt i Paddetjern, starta jeg faktisk sesongen allerede lørdag 4 april og selv om jeg kun observerte et eneste vak var det helt fantastisk å starte sesongen så tidlig.

Bare det å sitte ute i sola og nyte vårvarmen fikk tunge tanker om virus og annen styggedom til å forsvinne. Fisketurer burde definitivt vært på blå resept.

Litt lenger ut i måneden foretok jeg sesongens første overnattingstur. Jeg hadde bestemt meg for å utforske Vestfjella nede i Østfold og dro nedover med håp om vakende fisk. Jeg fant fort ut at dette var et meget fint område med massevis av vann og med få stier og lite tegn på at her ferdes det folk. Dessverre ville ikke ørreten bite der nede heller og på tross av mye trasking og fising i ti

forskjellige vann var det forsvinnende lite liv.

Jeg var til sammen ute på tur sju dager i april uten å få en eneste fisk og uten å egentlig oppleve verken vakende fisk eller noe som var i nærheten av fiskebett. Skuffende, men sånn er livet til en fiskefant. Mai er min desiderte favorittmåned og på selve arbeidernes dag slo jeg til med en fin halvkilosørret i et fint vann nede i Vestfjella. Sesongen var for alvor i gang!

På grunn av den tidlige våren gikk isen allerede rundt fjerde mai i mine yndlingsvann nord i Nordmarka, men jeg pleier nesten konsekvent å vente i fjorten dager etter isgang før jeg starter med fiskinga. Derfor holdt jeg meg til Østmarka og Vestfjella i håp om at insektaktiviteten skulle ta seg opp. Det gjorde den dessverre ikke og jeg registrerte ikke en eneste fisk i påsan før 20 mai. Kanskje er det sant det mange hevder at insektene er i ferd med å bli betydelig færre? Svært lite døgnfluer å spore i løpet av mai i hvert fall, og hvor ble det av vingemau'ern?

I slutten av måneden tok jeg noen dager mellom Halden og svenskegrensa hvor vulgatafiske sto på menyen. Heldigvis sto lykken den kjekke bi og fem fine ørreter måtte kapitulere for mine store vulgataimitasjoner. Veldig moro og ikke minst godt for både kropp og sjel å få litt bøy på stanga igjen. Det var jaggu meg på tide. Den siste helga i mai debuterte jeg i Nordmarka og ble møtt av klassisk hard sønnavind, lite insekter og mangel på vakende fisk. Kjedelig. Heldigvis leverte Rottungen varene

under vespertina klekkingene så det ble endelig fisk til middag en dag også. Størrelsen på fisken var ikke noe særlig å skryte av, men hvem sier vel nei til et par fine tre-fire hektos prikkete krabater fresende i panna? Stekt selvfiska ørret er ikke det verste man kan spise.

I begynnelsen av juni er det vulgatafiske som gjelder, og jeg tar meg alltid en tur eller tre opp til Måsjøene. Det er lange og tøffe bakker opp dit fra Hakadal stasjon, men med el-sykkel går det som en drøm. Klekkingene varierer mye fra år til år, men det er alltid liv der oppe, og treffer du skikkelig på kan du virkelig få oppleve fantastisk fiske. Glemmer aldri den ruggen på 1,4 jeg fikk der oppe for noen år siden. Den desidert fineste fisken jeg noen sinne har fått. For meg står Nordmarka i særklasse og fisk fått der oppe, gir meg mye mer enn fisk fått andre steder. Historie! Historie! Historie! Nordmarka har absolutt alt. Årets største der oppe var en rakker på sju hekto tatt i det nordre vannet. Ble en middag ut av den. Fikk tre litt mindre også, men dem ble satt tilbake igjen.

Så kom varmen og gjorde de fleste av vannene om til badekar med lunka vann. Når temperaturen i løpet av ei uke stiger med fem grader kan det rett og slett bli for mye av det gode for ørreten. den blir sløvere og mindre aktiv. Heldigvis kan man ta kveld, natt og morgen til hjelp. En vakker og mild kveld dro jeg nytte av dette og fikk opp en super ørret under et spinnerfall i et "navnløst" vann. Dama veide 1,3 kilo og er sesongens hittil største. Hun fortjente livets rett og fikk svømme

videre. En god følelse det der, å på en måte gi fisken livet tilbake. Ikke noe problem det når alt hun sitter igjen med er et lite rift i overleppa. Vi sees vel om et par år, snuppa? (se bilde nedenfor)

Var også noen turer i Sandungene og spesielt vesle Sandungen er et kjempevann. Ta med deg bellybåten opp dit. Det er langt og tidvis tungt, men kan gi resultater. Jeg har en bekjent som taua rundt en halvtime med en kjempe på minst fire kilo der oppe. Prøvde å håve den flere ganger, men håven var altfor liten. Ved det siste forsøket røyk hele

stasen tvers av. Da sover du dårlig noen dager.

Utforska også noen vann oppe på Hadeland rundt St.Hans tider uten å få den helt store uttellinga. Var nok for varmt i vannet der oppe også. På denne tida kommer også den svært plagsomme knotten for fullt så da gir jeg meg med fiske etter to intense måneder. Da er det faktisk godt med en pause på noen uker. Og snart skal jeg nordover..... Mer om den turen i neste nr av Fast Fisk.

Kjell G.

.....

Ørret 1,3 kg fra navnløst vann i marka !!!

Fiske under Coronaen

Redaktørens egne ulike turopplevelser

Sant å si har mine fiskeopplevelser denne annerledes-sommeren vært svært begrenset. Noen små positive overraskelser har dog krydret tilværelsen i en tid jeg begynner å kalle «hvileåret». Nesten alle normale og sosiale aktiviteter er strøket av kalenderen eller redusert til en vits. Fra årsmøter til familiesamlinger, sykehjems besøk og korpsøvelser. Avlysning, Avgrensning, Avstand og Antibac er årets slagere.

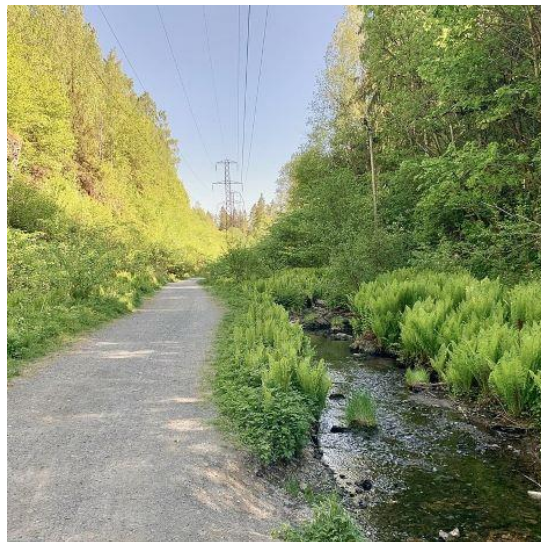
Men det har blitt mange gåturer og en del sykkelture for oss to «gamle», fruen og jeg, i nærområder og tidligere nærområder. Rene utforsknings-turer som har gjort oss godt kjent med nye og gjenforent med gamle kjente steder. Morsomt når det har vært vanskelig å treffe barnebarn og resten av storfamilien.

Så hva med fisket? Joda, marka ligger jo der, men har vært noe skjemt av ungdommen i hengekøyer hengende i trærne på de utroligste steder. Marka har vært godt brukt i år - av mange. OFA melder f.eks. om rekordtall for antall solgte fiskekort. Men la meg begynne med mitt nærmeste nærområde:

Mærradalen

Fredet dalsøkk mellom Bogstad og Radiumhospitalet på Ullern. I bunnen renner Mærradals bekken som renner ut i Bestumkilen. På 50-tallet gikk det

visstnok fisk i bekken. Jeg har i løpet av de siste 2 årene jeg har bodd nær Gardeleieren og Mærradalen lurt på om fisken fortsatt er der. I år var tiden inne til å sjekke.

Mærradalen med bekken. Foto : Kjetil Ree for Wikipedia .

Sammen med vår familievenn Petter Koren som for øvrig var god venn og arbeidskollega til vår alles Harald Julsrud, var vi på «visning» i Mærradalen en dag i mai. Mærradals bekken er ikke stor, egentlig ganske liten. Meget mindre enn Zambesi hvor Petter og jeg fisket Tigerfish for 15 år siden - i Afrika. Nå stoppet vi ved en fin liten kulp og jeg sa til Petter at «jeg tror det går fisk her». Idet jeg pekte bort i kulp-enden så sa det plutselig «plopp» og en ørret vakte og ble borte. Ekstatisk opplevelse.

I slutten av august viste jeg en annen kulp til min eldste sønn også på oppdagelsesferd i Mærradalen. «Se nå» sa jeg, og kastet en sten ved sivkanten i enden av kulpen. Dermed pilte en

forskremt abbor denne gang, gjennom kulpen og gjemte seg bak en sten. Konklusjon. Her er det fisk. En liten titt på nettet viser at Lars Nilssen oppdaget det samme i fjor. Han fikk en flott ørret høyere opp i dalen. Kommunen har visstnok gjort en jobb for å fjerne stengsler for fisken lenger ned mot Bestumkilen og stengt noen forurensende overløpsrør. Bra saker .

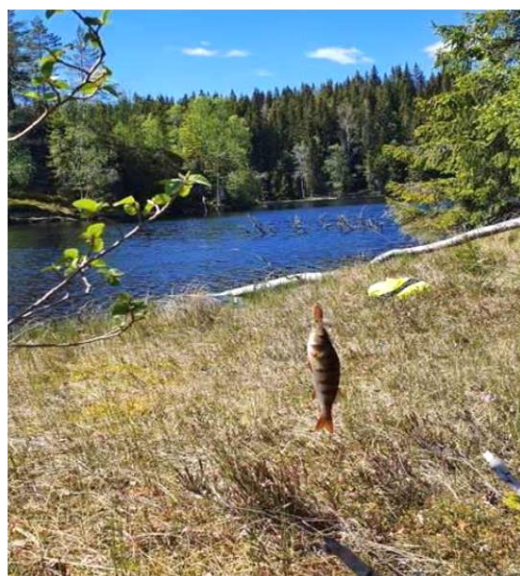
Sykkeltur i mai med fiskestang

30.5 var en flott dag i år, sammen med en usedvanlig lang rekke med fine sommerdager dette året. «Vi drar på sykkeltur og ser hva vi orker gjennom Sørkedalen og oppover mot Finnerud, sa vi til hverandre» – fru og jeg. Med sykkel mener vi ordentlig sykkel uten motor ! Alle som har syklet fra Sørkedalen oppover mot Finnerud og Kikut vet at her er det bakker. Det fikk vi merke. Det er 7 år siden siste Birken tur så formen er ikke helt på plass. Vi kaste inn håndkledet, kuttet bakkene og dro isteden til høyre der en sidevei går inn til Sættertjern ved Svartor. Adskillig enklere å sykle der.

Ryddet bekken innover der sammen med Odd Barra for om lag 20 år siden. Og sannelig så vi forandringer. Naturen er fortsatt flott med åpne marker og spor etter fordums gårdsdrift. Men nå har 6. generasjon av familien på Svartor revet gammelt og pusset opp nytt våningshus og bygget ny stor driftsbygning (låve). Stedet er nesten ikke til å kjenne igjen. Og adkomsten til

vannet er ikke lenger hva det var. Privatisert og manglet bare skiltet «PRIVAT - ingen adgang»).

Men på østtsiden av bebyggelsen gikk det sti langs det oppsatte gjerde ned mot vannet og videre mot Nordmarks kapellet. Vi satte fra oss syklene og dro ned til vannet, til et virkelig perlested. Anlagt brygge med bademulighet og en liten gress slette. Vi blir her ! Frem med matpakke og termos og solliv ! Etter soling og mat og avslapning i det gode været måtte jeg jo prøve stangen. Det er lett å få fisk i Sættertjern har vi alltid hørt. Og sannelig ble det både en ørret og en abbor

Som man ser der den henger - fisk blant de desidert minste. Størrelsen kan tyde på at vannet fortsatt er overbefolket. Men fisk er fisk og gleden er like stor når man får napp uansett størrelse. Trillet pent hjem og lovet at neste gang blir det Kikut.

Hadeland

I slutten av april ble hyttebesøk med overnatting endelig tillatt igjen av Erna. Deilig. Stedet på grensen mellom Gran og Lunner hadde jo stått brakk i nesten 2 mnd. Mye å gjøre. Vedhogst og maling og rydding og alt det en hytteeier (fruen) lengter etter.

Og Øståsen med alle sine vann, helt uberørt av Coronaen. En måned til, så prøver vi stangen. Men det drøydde. Ikke før 20. juni ble det en ordentlig tur til Fjellsjøen. Fisken var ikke spesielt bitevillig, men en grei 300 grams ørret ble det tross alt i det fine været, 28 grader og sol ! Fin frokostfisk.

10 dager senere hadde vi vår fiskefrelste 8-åring på besøk – på Hadeland. Fin tur til Gullerudtjernet på en regnfylt tirsdag. Vannet huser bra fisk. Det vet alle som har hatt et forhold til foreningens gamle hytte, Preuthunhytta ved Skjervevannet. Gullerud kultiveres av Gran Jeger & fisk. Særdeles enkel adkomst fra bilveien over skogen mot Nannestad.

Liten nedtur da vi kom til godplassen i sørenden av vannet hvor det ikke bare er vann liljer men også vann å kaste på. Der satt det nemlig en kar allerede og fisket. «Fått no'» måtte vi jo spørre. «Nei ikke ennå, men har nettopp begynt», var svaret. OK vi fikk svelge at vi ikke var alene ved vannet.

Vi campet på østsiden oppe ved gapahuken. Der er det også mulig å komme ut i vannet med spinnerstang for en 8-åring. Gleden var stor da hun på 3. kastet fikk på en ørret, ikke stor, men ørret. Vi så den alle 3, men akk – den ville ikke være med inn. Ja, sånn er fiskerlivet. Jenta tok det greit, hun har fisket før og vet at du ikke alltid får det du ønsker deg. Flere napp ble det ikke. Vi hygget oss i regnet med matpakke og termos og dro hjem til hytta. Det er turen som betyr mest.

Juli -nordpå

Så ble det ferietid. Våre bestillinger til Mallorca med storfamilien hadde for lengst gått i vasken. Nå var det tid for refusjonssøknader og alternativ ferie. For oss, 2-spannet fra Røa, ble det biltur til Nord Norge. 17dager med riksvei 17 (Helgelandskyst-veien) og litt E6 og minst 17-fergeturer. Oslo – Sjøvegan (Bardufoss) – Oslo. Volvoen tikket avgårde i til sammen 4400 km og fikk påskjønnelse etter endt tur med nye dekk med gyldig mønster.

Saltstraumen var jo et must på veien. Etter Trondheim (og Rockheim), og Mossjøen, så videre gjennom Saltdalen langs den fine Saltdalselva som leverer bra med laks og sjørøret.

Saltdalselven mot sør og skogstindene i det fjerne.

Vi ankom 3. dag til Saltstraumen hotell kl. 1500. Straumen på vei inn – glimrende ! Forrige gang jeg var her, i 1977, eksisterte hverken hotellet eller broen over straumen. Ikke fikk jeg fisk heller. Men nå skulle jeg ta'n. Etter rask utpakking på hotellet var det ikke mer enn 100m å gå til brokaret på nordsiden av strømmen som hadde roet seg nå ved 16-tiden. Fortsatt var den inngående.

Jeg lempet ut en 28 gr. Møresilda - sølv med sort rygg. Etter få kast fikk jeg en OK sei – ikke stor men grei nok. I Straumen får man stort sett sei. Men så etter noen få kast til, da jeg lot sluken synke mer, satt den første torsken. Flott fisk, om lag 2 kilo og ildrød. Dette var moro. Det satt en kar 30-40 meter bortenfor på den stein fylte stranda. Han fikk også fisk. Neste fisk dro på i dypet ganske nær stranda og ble loset pent

inn. Om lag 3 kilo ! Også ildrød fargedrakt.

Så var det den store, da. Kjente det med det samme. Tung svær torsk. Antagelig. Så den aldri, for borte ble den mellom rullestenene. Ut igjen og så satt det på enda en, denne gang anslått til 1,5 kilo. Jeg var helt svett. Hadde jo ikke fisket mer enn 40 minutter inklusiv sløying. Men nok er nok. Jeg sluttet mens leken var god. Sendte SMS til Sjøvegan, som var neste dags mål, med besøk hos vår svigerdatter med foreldre og søsken. «Det blir torsk til middag i morgen».

Og slik ble det. Blodfersk torsk og en sei til 12 rundt bordet. Mer enn nok. En god start på en fantastisk tur i en natur uten like og sol og sjø hver bidige dag. Garsnes Brygge 3 - 4 km fra Sjøvegan kan anbefales for de som tenker seg en tur nordpå. Vår svigerdatters foreldre guidet oss rundt i og uten båt i traktene, og det ble mer torsk, småsei og uer på dypt vann, men det er en annen historie.

På vei sydover fikk jeg en flott torsk ved fergeleiet – Tjøtta. Det var fergekø

og god tid til litt fiske. På hotellet i Brønnøysund fikk vi en nedtur da de sa at de ikke kunne servere oss fisken grunnet gjeldende regelverk. Mattilsyn og Corona – you know. Hva gjør man da, uten primus ? Koke den i biter i vannkokeren på rommet ? Nei, den var for liten. Fisken gikk i vannet på vei til Torghatten. Etter det ble stangen pakket ned og vi konsentrerte oss om andre naturinntrykk. Helgelandskysten var vi ikke alene om, men det var god plass likevel. Fraværet av utenlands turister var merkbart.

Vakre øyrike VEGA utenfor Brønnøysund.

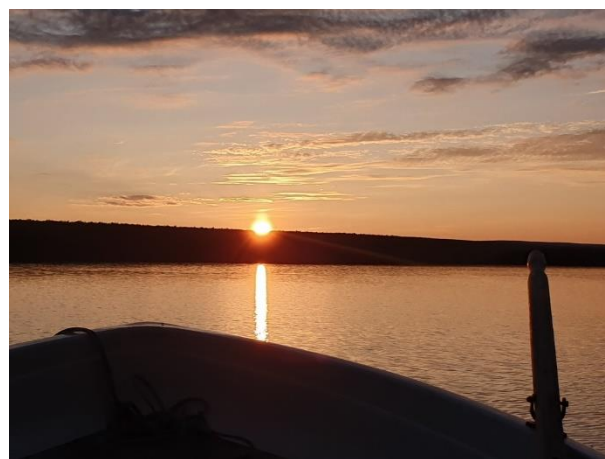
August nordpå.

På`n igjen. Etter en bringebæruke på hytta var jeg klar til nye eventyr med fiskestengene. Thor Stjernø, Erik Andersen og jeg ville prøve DaCapo på vårt ørreteventyr fra i fjor. En uke i Kautokeino med fly til og fra Alta hvor vi bunkret og så leiebil videre. Flyturen med Norwegian var spesiell med stappfullt fly og alle med munnbind. Munnbind og briller går dårlig sammen. De dugger. Jeg led meg gjennom 1t 40

min dels med pustebesvær og uten mat og drikke.

Denne gang satset vi på første uke i august. I fjor siste uke i juni. Det skulle vise seg å være en stygg bommert. Vannet lå der og glitret, båtene på plass og Isak som den gode vert hadde i år tom. skiftet do-lokkene på ute-dassen.

Mygg ? Nei, de var der, men ikke i ubehagelige mengder. Vi kunne nyte kveldsstemningene i det fine været, bedre enn i fjor, på terrassen uten mygghatt men med myggspiral / myggjager på plass.

Finnmarksvann ved solnedgang nær kl. 23

Men fisket var i år dessverre katastrofalt dårlig. La det være sagt med det samme. Ikke en eneste ørret på en hel uke på 3 mann og 2 båter i timevis dorging og fiske fra land. Vi så vel ett til to ørret vak. Dett var dett.

Men abbor og Gjedd fikk vi. Unngikk de verste gjeddene etter å ha lært vannet fra forrige år. Og abboren var fin, det ska`n ha. God størrelse og smak. Men det var jo ørretene vi var ute etter. De 2

– 3 kilos som vi fikk i fjor og, som Isak sa, de var her tidligere i år. Troverdig ? Vel. Riktignok var det veldig mye fint vær og blank sjø, men tempen var ca. 15 gr. i vannet, og når du dorger går det greit på blankt vann. Vi burde fått ørret. «Dere dorger for langsomt» var omkvedet fra Isak. Vi prøvde fortore, men til ingen nytte. Vi prøvde nærmere nattestid, men nei. De fine plassene vi ble kjent med i fjor – svart vann uten fisk. Kunne russerflua gjort ørreten mett av dage ? Den herjet jo også i Finnmark i år. Men vi så ikke noe til den store sorte flua med røde lårben. Og ørreten blir jo ikke mett. Er det ikke mer flue så tar den andre ting. Vi begynte å helle til teorier om at vannet ikke lenger tilføres nye generasjoner ørret på naturlig måte. Abbor og Gjedge får herje fritt. De store gamle ørretene dør ut osv. Det kan skje. Vi så ingen småørreter, men derimot noe ørekyte.

Sannheten er vel nærmere at vi ikke traff med tidspunkt for fisket. Den er der men bestanden kan nok være litt på hell. Dette var opprinnelig et røyevann

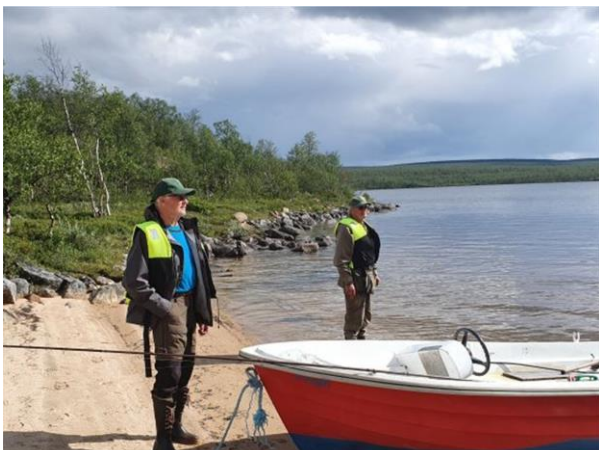
– men så ble det satt ut Tinnsjø-ørret. Det kan tenkes at gyteforholdene ikke er gode nok eller trygge nok med abbor og gjedge i nærheten.

Vakrere blir det ikke, men ørret ?

Anyway – mange naturinntrykk igjen, men ingen ørret. Takk for oss, hit kommer vi neppe igjen. Neste prosjekt blir VEGA utenfor Brønnøysund i slutten av mai neste år. Vi gleder oss allerede – til ørret, sjørørret, torsk, sei og kveite. Stedet har det meste, f.eks rorbuer med innedo !

Stein / red.

Johan og Thor skuer etter ørret

Men nøyer seg med pølser og potetstappe

Jan Johnsens minne

Mange av dere vet nå at Jan Johnsen, vår tidligere formann og primus motor i mangt av foreningens gjøren og laden gjennom 28 år, døde 27.2 i år etter lengre tids sykdom. 72 år - det er for tidlig å dø, men Jan tok situasjonen med fatning og levde sitt engasjerte liv for friluftaktiviteter, for klubben og for OFA til siste slutt. Han vil bli husket.

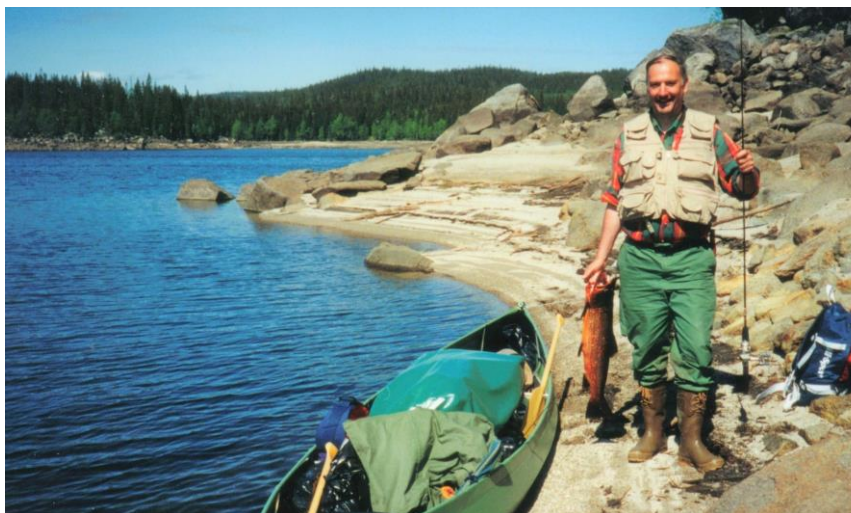
Jan , Harald Hovde og jeg jobbet sammen med Jan i svært mange år med IT i Forsikring helt siden midten av 70-tallet. Fiske i marka var vår felles store interesse. Han ble min gode fiskekompis omkring 1974 og Haralds et par år senere. Jan og jeg hadde vår forkjærlighet til Branntjernshøgda. Rene trollskogen. Der fikk vi fisk, spesielt Jan som alltid var tidlig oppe mens jeg sov i teltet mitt. Det var også der vi lærte OFA å kjenne og bli minnet om at det er lurt å ha fiskekortet i

orden! 19 år senere ble Jan og Harald medlemmer i foreningen vår med sikte på deltagelse i OFA. Jeg diltet etter - året etterpå. Man kan vel godt si at Jan gjorde vei i vellinga og fort skapte seg et navn i klubben. Det var mye å ta fatt i for å skape liv i en forening som gikk litt på sparebluss syntes vi. Jan skapte god stemning i klubben og grobunn for vekst i aktiviteter for barn og ungdom og tilbud til medlemmene.

Jan satt som formann i OS fra 2003 – 2010. Han var også sterkt engasjert i OFA. Jan opplevde å bli æresmedlem i vår forening så sent som i år, en uke før han døde. Han har gitt oss mange gode minner og opplevelser. Ved sin død har han også gitt foreningen en generøs testamentarisk gave som vi får i oppgave å forvalte. Det blir både spennende og utfordrende.

Stein / red.

På neste side har jeg tatt med nekrologen som sto i Aftenposten 21.mars. Skrevet av Dag Øyvind i OFA, vår formann Geir samt Harald og Erik.

Her, Jan med sin berømte 4,2 kilos ørret tatt i Katnosa på Kanotur i Nordmarka sammen med Harald Hovde.

Foto ved Harald

Nekrologer

Jan Oddvar Johnsen

27.februar kom nyheten om at vår gode venn Jan Johnsen var gått bort, 72 år gammel. Vi ble kjent med Jan via hans lidenskapelige interesse for sportsfiske og fiskekultivering.

Jan meldte seg inn i Oslo Sportsfiskere i 1993. Han revitaliserte foreningen fra midten av 1990-tallet og hadde en finger med i det meste. Han deltok tidlig i foreningens anliggender som styremedlem, senere som nestleder og styreformann. Jan ble utnevnt til æresmedlem av Oslo Sportsfiskere i 2020.

Fra 1995 var han med på et av lagene til Oslomarkas Fiskeadministrasjon, med ansvaret for vannene på Krokskogen i Nordmarka. Årlig hentet han tusenvis av ørretunger fra settefiskanlegget i Sørkedalen. De ble båret i ryggsekk til avsidesliggende skogstjern. Det er mange fiskere som har opplevd spenningen med å ha sprek ørret på kroken takket være denne iherdige innsatsen. Jan skaffet også rogn til klekkeriet for å sikre nye generasjoner med settefisk.

På oppsynsturene delte han raust av sine kunnskaper, og leirplasser ble ryddet. Han gjenfortalte historier fra både egne og andres opplevelser med like stor innlevelse hver gang. Vi husker den fantastiske storørreten som han fikk i Katnosa. Det var både imponerende og vel fortjent etter all dugnaden. Den siste turen ble i november i fjor.

Jan var opptatt av Akerselva. Etter klorutslippet i 2011, ble det gjort mye for å få fisken tilbake. Jan bidro aktivt med å sette ut hundretusenvise av laks- og sjørretunger i elven. De positive effektene av dette er i dag godt synlig.

Vi minnes Jan for mange hyggelige turer og hans ekstraordinære innsats for å bedre fiskemulighetene for allmenheten i Oslo-området.

Vi lyser fred over Jans minne.

Dag Øyvind Ingierd Geir Granli

Harald Hovde Erik N. Andersen

Arven

Jan Johnsen signaliserte ett år før sin død at han ville tilgodese vår forening med midler som våre medlemmer ville få glede av. Det ble snakket åpent om dette mellom Jan og noen av hans nærmeste. En mulighet han så for seg var å donere et beløp for å kunne leie en fiskerhytte på åremål et egnet sted med god adkomst for både unge og eldre medlemmer. Det ble informert om dette på medlemsmøtet på Tåsen før jul i fjor.

Det ble ikke helt slik. Det ble noe mer klokt og ambisiøst i retning av forvaltning og formidling av midler til fiskekultiveringstiltak som våre medlemmer kan søke om. En meget generøs testamentarisk gave i sitt omfang som også setter store utfordringer til styret. Virkelig i Jans ånd. Nedenfor har jeg sakset fra hans testamente, punkt d, der arven til Oslo Sportsfiskere beskrives.

Red.

d. Arv til Oslo Sportsfiskere

Resterende nettoproveny etter salget av leiligheten i Suhmsgate 20 B skal tilfalle klubben Oslo Sportsfiskere. Videre er det mitt ønske at Oslo Sportsfiskere skal motta innestående saldo på mine bankkonti samt alt av fiskeutstyr.

Det samlede kontantbeløp³ som Oslo Sportsfiskere mottar er underlagt følgende betingelser:

- Midlene skal plasseres på en adskilt bankkonto.
- Midlene skal øremerkes tiltak innen fiskekultivering i vassdragene i Oslo-området, Romeriksåsene, Gran Almenning, Lunner Almenning og Skjervavassdraget.
- Tilskudd til tiltak er begrenset oppad til kr 250.000,- pr. år.
- Styret i Oslo Sportsfiskere skal informere medlemmene om tilskuddsordningen, herunder retten til å søke om midler til kultiveringstiltak.
- Søknadene skal behandles av styret i Oslo Sportsfiskere og vedtak skal fattes av årsmøtet som øverste myndighet i Oslo Sportsfiskere.
- Oslo Sportsfiskere skal forvalte midlene, men har ikke rett til å utbetale tilskudd uten gyldig vedtak fattet av årsmøtet.
- Tiltakene skal utføres i regi av et lokallag i NJFF eller Oslo Sportsfiskere selv. Utbetaling av tilskudd skal ikke under noen omstendighet overføres til privatpersoner.

Oslo Sportsfiskere regnskap pr 31-12-2019

Post	Inntekter	Regnskap 2018	Budsjett 2019	Regnskap 2019	Herav Vipps
200	Medlemskontingenter	27 690	25 000	29 625	
201	Renteinntekter	9 223	6 000	8 745	
202	Salg reklameartikler	3 730	1 500	5 158	450
204	Salg på Holmendammen	20 940	15 000	12 953	7490
205	Fluekastekurs	31 700	45 000	49 700	
206	Utleie Holmendammen	500	1 000	-	
207	Event/arrangement 1)	0	0	9 500	5500
302	Medlemsmøter	12 675	10 000	15 081	14181
208	Diverse bidrag og støtte + frifondmidler	400	25 000	6 930	
314	Turer/arrangementer (egenandeler)	7 325	5 000	8 200	800
316	Støtte NJFF, momsrefusjon	7 486	7 000		
315	Støtte NJFF, kursaktiviteter			30 000	
317	Sommertur (egenandeler)	0	17 000	17 000	
209	Grasrotandelen	30 132	30 000	29 488	
350	VIPPS Brutto				28421
305	Refusjon og andre inntekter	128	-	70	
	Sum inntekter	151 929	187 500	222 450	
Post	Utgifter	Regnskap 2018	Budsjett 2019	Regnskap 2019	
300	Administrasjon 2)	12 246	13 000	13 593	
	FastFisk Trykk	11 405	8 000	8 035	
301	Porto mm.	6 288	4 000	4 291	
302	Medlemsmøter 3)	28 713	25 000	43 839	
303	Gaver og blomster	2 130	2 000	2 487	
317	Sommertur	6 000	25 000	31 000	
314	Turer og arrangementer 4)	21 653	15 000	18 940	
318	Isfiske-arrangementer mv	7 000	8 000	7 530	
305	Holmenbua drift (strøm, forsikr, avg.) 5)	32 227	25 000	33 881	
306	Holmenbua anlegg (vedl. / invest.)	33 265	-	10 712	
309	Kontingenter	1 300	1 500	1 300	
313	Kurs/Seminar/temakvelder	2 666	2 500	1 791	
204	Utgifter ved salg på Holmendammen	13 701	10 000	8 521	
202	Reklamematriell (jakker, caps, kalender)	0	-	3 712	
310	Hjemmesidene	6 304	3 000	2 470	
205	Kursutgifter (Honorar, stenger, utstyr) 6)	17 594	10 000	18 362	
350	Omkostninger VIPPS	377	500	640	
307	Andre utgifter-bankgebyr-mv	944	1 000	1 048	

Sum utgifter	203 813	153 500	212 152
	2 018		2 019
Driftsresultat-1	-51 884	34 000	10 298
Investeringer	110 875		
Overførslr Fra Gjensidige Bank (kto-regulering)	70 000		
Kontoregulering Til Kasse	6 000		
Kontoregulering Fra Kasse	6 779		
På Driftskontoen	20 932		22 619
På Sparekonto	545 629		554 359
Castinggruppens konto	149		149
Kasse	302		183
Pr. 31-12-2019	567 012		577 310
			-10 298
			567 012
Noter til Regnskapet			
1) Events, arrangement (inntekt)			
- Parkxx	3600		
- Studieforbundet	4000		
- Ungdomskurs	600		
- Spesialkurs	1300		
		9500	
2) Administrasjon			
- Dokumentavgift (festetomt- engangs)	2500		
- Honorarer	4500		
- postkasseleie	1185		
- Link mobility (info-kanal)	5408		
		13593	
3) Medlemsmøter			
- Leiekostnader	6096		
- Foredrag (5 stk.)	17600		
- Premier	4486		
- Julemøte-matbestilling	9811		
- Div. innkjøp (mat/drikke mv)	5846		
		43839	
4) Turer og arrangementer			
- Daftø sjøørrettur	9487		
- Koppang Harrtur	8038		
- Andre arr.utgifter	1415		
		18940	

5) Holmenbua drift (strøm, forsikr, avg.)

- Eiendomsavgift	850	
- Festeavgift	2500	
- HIBAS septik (tanktømming)	12554	
- ICE-nett (WIFI)	2968	
- Strøm	10728	
-Forsikring	4281	
		33881

6) Kursutgifter (Honorarer, stenger, utstyr)

- Nye instruksjonshefter	4562	
- Honorarer	13800	
		18362

sw 10.2.2020

Budsjett 2020 (ikke Coronakorrigert)

Post	Inntekter	Regnskap 2019	Budsjett 2020
200	Medlemskontingenter	29 625	28000
201	Renteinntekter	8 745	8500
202	Salg reklameartikler	5 158	3000
204	Salg på Holmendammen	12 953	12000
205	Fluekastekurs	49 700	45000
206	Utleie Holmendammen		1000
207	Event/Arrangement	9 500	8000
302	Medlemsmøter	15 081	15000
208	Diverse bidrag og støtte, auksjon	6 930	5000
314	Turer/arrangementer (egenandeler)	8 200	10000
316	Støtte NJFF, momsrefusjon		20000
315	Støtte NJFF, barneaktiviteter	30 000	0
317	Sommertur (egenandeler)	17 000	17000
209	Grasrotandelen	29 488	30000
	Andre inntekter	70	
	Sum inntekter	222 450	202 500
Post	Utgifter	Regnskap 2019	Budsjett 2020
300	Administrasjon	13 593	20000
301	FastFisk Trykk	8 035	8000
	Porto mm.	4 291	4000
302	Medlemsmøter	43 839	40000
303	Gaver og blomster	2 487	3000
317	Sommertur	31 000	25000
314	Turer og arrangementer	18 940	20000
318	Isfiske-arrangementer mv	7 530	8000
305	Holmenbua drift (strøm, forsikr. avg.)	33 881	33000
306	Holmenbua anlegg (vedl. / invest.)	10 712	12000
309	Kontingenter	1 300	1300
313	Kurs/Seminar/temakvelder	1 791	2500
204	Utgifter ved salg på Holmendammen	8 521	10000
202	Reklame (jakker, caps, kalender)	3 712	2200
310	Hjemmesidene	2 470	3500
205	Kursutgi. (Honorar, stenger, utstyr)	18 362	15000
350	Omkostninger VIPPS	640	1000
307	Andre utgifter-bankgebyr-mv	1 048	1000
	Sum utgifter	212 152	209 500

Balanse 31.12.2019

Oslo Sportsfiskere

Balanse pr. 31.12.2019	31.12.2019	31.12.2018
Elendeler		
Kasse	183	302
Gjensidige Bank - høyrente	554 359	545 629
DnB Foliokonto	22 619	20 932
Holmenbua	363 369	363 369
Anskaffelser		
Sum elendeler	940 530	930 232
Egenkapital og gjeld		
Holmendammen fond 1.1.2019	89125	200 000
Investeringer	0	110 875
HD fond 31.12.2019	89 125	89 125
Bundet egenkapital	89 125	89 125
Fri egenkapital 1.1.2019	841 107	892 991
Avskrivning Holmenbua	0	0
Overskudd 2019	10 298	-51 884
Tilført egenkapitalen		
Fri egenkapital 31.12.2019	851 405	841 107
Sum egenkapital og gjeld	940 530	930 232

Styret 10.2.2020

Geir Granli

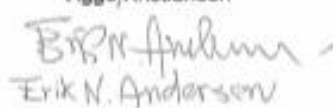

Jens Morten Løken

Tore Austang

Viggo Kristiansen

Simer Corneliusen

Geir Tidemandsen

Erik N. Andersen

En hyggelig kuriositet

Etter pågående innsats fra vår nestformann Jens Morten Løken har vi fått medhold i vår og Mortens tolkning av regelverket om at vi ikke skal måtte betale eiendomsskatt for Holmenbua på Dammen. Ikke så voldsomme summer å få fritagelse for, men alle monner drar og rett skal være rett. Vi får også refusjon av tidligere innbetalinger.

Takk til Jens Morten.

Oslo kommune
Kemnerkontoret

Advokatfirma fossbrynildsen DA
Akersgaten 45
0158 OSLO

Unntatt offentlighet
Ofnl § 13 1.ledd, jf. esktl § 29 2. ledd, jf.
skfvl. § 3-1 1. ledd

Deres ref.:
LOKPL3Q50ZN

Vår ref. (saksnr.):
19/45189

Saksbeh:
Kerstin Drivdal

Dato:
22.06.2020

Deres søknad om fritak for eiendomsskatt etter eiedomsskattelova § 7 a er innvilget

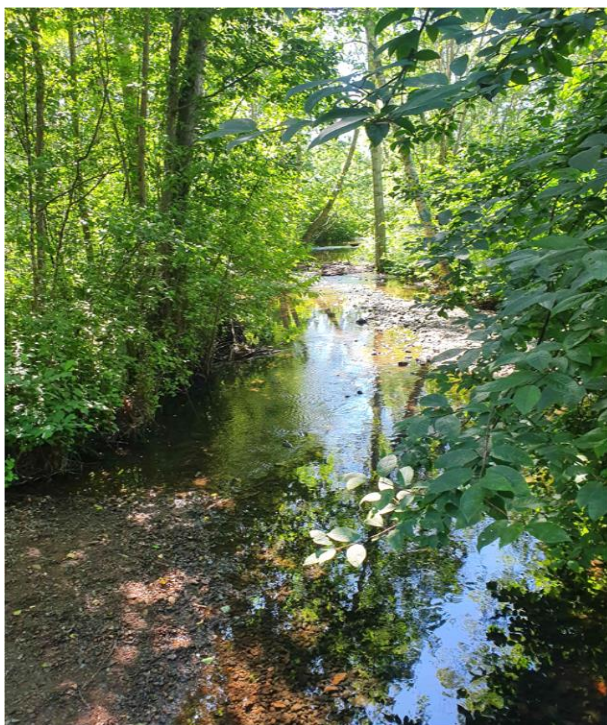
Vi viser til deres søknad av 03.12.2019 om fritak for eiendomsskatt for eiendommen gnr 27 bnr 2779, Holmendammen Oslo.

Bystyret fattet 17.06.2020 vedtak i sak 188 fritak for eiendomsskatt i 2017, 2018, 2019 og 2020 etter eiedomsskattelova § 7 bokstav a og b – Byrådssak 106 av 04.06.2020.

I ovennevnte vedtak ble eiendom med gnr 27 bnr 2779 gitt fritak for eiendomsskatt for 2019 i medhold med søknad om fritak for eiendomsskatt. Eiendommen ble videre innvilget fritak for eiendomsskatt for 2020.

Bystyrets vedtak i møte 17.06.2020 sak 188 finner dere på <https://einnsyn.no> ved å fylle inn «fritak» og «eiendomsskatt» i søkefeltet og merke av for politisk sak. Der finner dere nærmere begrunnelser for regelverket i byrådssaken, som er grunnlaget for byrådets vedtak og finanskomitéens innstilling.

Litt fra Dammen

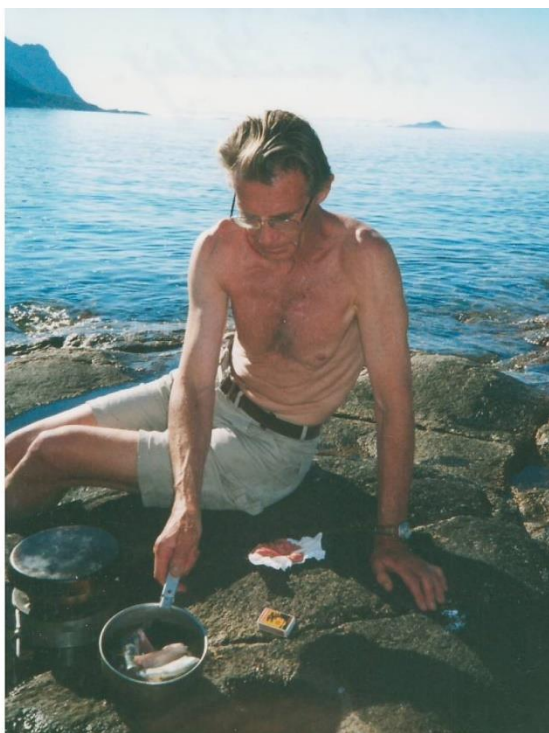
Til venstre -
Holmenbekken i all
sin forårs-prakt.

Nedenfor -
Flaggstang
fundamentet **før** og
etter mini-dugnaden
på Dammen i mai.

Harald Julsrud til minne.

Harald, fiskeren og verdensmannen , ingeniøren og naturelskeren gikk bort 10. januar i år. 81 år gammel. Vi i Oslo Sportsfiskere kjente ham best som en god turkamerat, en nysgjerrig og interessert person som mest av alt ville fiske og være ute i naturen. På møtene våre stilte han begrunnede spørsmål og ønsket at klubben ville engasjere seg i fiskefaglige spørsmål. Han var interessert i alt fra betydningen av fargen på Fireline-snørene til forskjellen i likeartede fisk i Argentina.

Harald Julsrud på Senja klar for sei-middag

Harald fisket i alle verdenshjørner grunnet sin bakgrunn som ingeniør fra

NTH med videreutdanning i Georgia USA og engasjementer i Tanzania og Uganda gjennom Norconsult og UD. Hvor han enn reiste, var fiskestangen med.

Jeg og foreningenes lesere av FastFisk har hatt glede av Haralds skrivekløe og gode bidrag i bladet gjennom en rekke år. Han har servert varierte artikler om opplevelser fra flere av sine utenlandsturer i Nord og Syd-Amerika, Europa og Asia. Viktig med solide bidragsytere.

Mange vet at Harald også var generalsekretær i DNT i perioden 1977 – 1988 og var mannen bak struktur endringene i Turistforeningen på den tiden. Senere ble det engasjementer i Zambia som fredskorpsleder for NORAD og ytterligere vegprosjekter internasjonalt. Ikke rart han aldri fikk tid til verv i vår forening. Men som medlem var han der i ånden og han prioriterte vårt julebord.

Harald og hans Grete trivdes på hytta ved Snellingen på Romeriksåsen. Der kunne han slappe av med fiske og gode soppturer. Jeg har selv fått gode anvisninger hvor traktkantarellen finnes i området. Dessverre mistet Harald mye av sitt syn for noen år tilbake. Dette hemmet hans fiskerliv men han bevarte sitt humør.

For vår forening : Stein Wines , red.

Send oss ditt bidrag til bladet, så får vi større variasjon og et bedre medlemsblad. Du finner oss på www.oslosportsfiskere.no og Fb

Stiftet 1932